

herop og sige: Jamen det er så i orden. Ministeren erkender, at der er et flertal i Folketinget, så lad os få det bedst mulige ud af det. Det er mit håb til ministeren.

Jeg siger ikke, at det forslag, der ligger på bordet, er verdens bedste forslag og tager højde for alting. Det tror jeg faktisk ikke forslaget gør. Det er også derfor, det er et beslutningsforslag. Det er jo netop for at tilkendegive nogle holdninger til tingene, og så må regeringen komme med de konkrete paragraffer.

Jette Gottlieb (EL):

Dette beslutningsforslag behandler jo et dilemma, et dilemma, der er opstået, fordi vi har opbygget et fuldstændig gennemrestriktivt dagpengesystem, sådan at det reelt er umuligt at fortsætte med frivilligt arbejde, hvis man mister sit fuldtidsjob. Det gælder f.eks. også for folk, som deltager i skolebestyrelser eller i ungdomsarbejde og sådan noget.

Samtidig er der ofte tale om paradoksproblemer, hvor man på den ene side modregner det, som folk eventuelt får, men samtidig ikke lader det tælle som timer. Det vil sige, at der er indbygget en masse paradoksproblemer i hele den meget store gruppe af folk, der foretager sig noget andet end at sidde med hænderne i skødet, mens de er arbejdsløse.

De mennesker, der slukker brande frivilligt, bliver ramt af timeoverførselsreglerne, og det er i virkeligheden nok det største problem. De bliver trukket i dagpenge, hvis de bliver tilkaldt inden for de seneste 13 uger før ledigheden. Det er det, vi synes er et problem.

Vi synes, det er et stort problem, at man ikke anerkender det arbejde, som de folk udfører. Og når regeringen så heftigt afviser diskussionen, afviser de samtidig, at der overhovedet er et problem. Det kan jeg faktisk ikke helt forstå.

Derimod er jeg helt enig i, at en løsning er overordentlig kompliceret, for i det øjeblik man åbner for en gruppe og får deres undtagelser, så er der selvfølgelig mange andre, som også kunne ønske sig en fritagelse.

Det er ikke vores hensigt, ligesom det heller ikke er formålet, at en enkelt gruppe skal have lov at beholde store indtægter svarende til næsten fuldtidsarbejde ved siden af dagpengene, selvfølgelig ikke. Men vi mener simpelt hen, at der her er tale om en slags borgerligt ombud af en helt særlig og samfundsnyttig karakter. Vi mener derfor også, at det er afgørende, at de frivillige brandmænd ikke stilles ringere i for-

hold til f.eks. arbejdsmiljølovgivning eller andre ting, fordi de eventuelt går fra løn til vederlag.

Hvis regeringen kan finde andre tekniske løsninger på problemerne, så er det helt fint med os. Men det kræver altså, at regeringen på en eller anden måde overvejer problemet konstruktivt og ikke så galsindet, som det hidtil har lydt.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg har et par enkelte spørgsmål til fru Jette Gottlieb.

Kan man forvente, at forslagsstillerne efterfølgende kommer og også vil have fritaget folk, der som deltidsbeskæftigelse deltager i ungdomsarbejde? Det kunne jo være interessant at vide. Det var et af de eksempler, som fru Jette Gottlieb jo nævnte.

En anden ting er, at der jo indtil nu er et flertal for – det fremgår jo også af forslaget – at disse brandfolk skal have vederlæggelse i stedet for en overenskomst. Hvordan har Enhedslisten det med, at man her i dette Ting via lovgivning fratager en lønmodtagergruppe – endda en ikke helt lille lønmodtagergruppe – deres overenskomst, således at i hvert fald den del af lønmodtagerrettighederne, der er forbundet med at have en overenskomst, og hvad dette medfører, tager man fra dem, og at det er indenrigsministeren, der fremover skal fastsætte størrelsen af vederlæggelsen?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Til det første spørgsmål vil jeg sige, at det stod vist ikke helt godt til med hørelsen, for det, jeg sagde, var, at der er mange paradoksproblemer i vores arbejdsløshedslovgivning, men jeg sagde udtrykkelig, at vi ikke med det her forslag ønsker at lave generelle undtagelser. Derfor kan jeg selvfølgelig svare, at nej, det er ikke hensigten. Det kan siges meget klart.

Med hensyn til det andet problem så tror jeg i virkeligheden, at det, der her skiller, er spørgsmålet, om man opfatter det her arbejde som fuldstændig almindeligt lønarbejde, i bijob ganske vist, på lige fod med alle andre ting. Det er rigtigt, at der måske for nogle er et element af, at det ligner fuldstændig almindeligt lønarbejde, men i langt hovedparten af tilfældene er der altså tale om noget andet, og det er derfor denne gruppe er helt speciel.